

ΣΑΠΦΩ
ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΣΑΠΦΩ
ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ • ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ • ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΤΑΣΟΥΛΑ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΕΔΡΟΣ

ISBN 978-960-04-5289-1

Μετάφραση από τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά: Τασούλα Καραγεωργίου
Ἔργο ἐξωφύλλου: Θεόδωρος Παπαγιάννης, Σαπφώ
Ἑπεύθυνη Τμήματος Ἐπιμέλειας-Διόρθωσης: Μαρία Σπανάκη
Ἐπιμέλεια-διόρθωση: Εὐαγγελία Δάλκου
Ἡλεκτρονικὴ σελιδοποίηση-διόρθωση: Νικολέττα Δουλάμη
Σχεδιασμὸς ἐξωφύλλου: Ξένια Τρύφων

© Ἐκδόσεις Κέδρος Α.Ε., 2022

Κέδρος Ἐκδοτικὴ Α.Ε.
Γ. Γενναδίου 3
Ἀθήνα 106 78
τηλ. 210 38 09 712-14 • φαξ 210 33 02 655
www.kedros.gr • www.facebook.com/kedros.gr
e-mail: books@kedros.gr

ΣΑΠΦΩ

ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

ποικιλόθρον' ἀθανάτ' Ἀφρόδιτα,
 παῖ Δίος δολόπλοκε, λίσσομαί σε,
 μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
 4 πότνια, θῦμον,

ἀλλὰ τυίδ' ἔλθ', αἶ ποτα κατέρωτα
 τὰς ἔμας αὔδας αἰόισα πῆλοι
 ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
 8 χρύσιον ἦλθες

ἄρμ' ὑπασδεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
 ὤκεες στρουῖθοι περὶ γᾶς μελαίνας
 πύκνα δίννεντες πτέρ' ἀπ' ὠράνωϊθε-
 12 ρος διὰ μέσσω,

αἶψα δ' ἐξίκοντο· σὺ δ', ὦ μάκαιρα,
 μειδιαίσαισ' ἀθανάτῳ προσώπῳ
 ἦρε' ὅτι δηῦτε πέπονθα κῶττι
 16 δηῦτε κάλημμι,

κῶττι μοι μάλιστα θέλω γένεσθαι
 μαινόλα θυμῷ· τίνα δηῦτε πείθω
 ἄψ σ' ἄγην ἐς Φὰν φιλότατα; τίς σ', ὦ
 20 Ψάφ', ἀδικήει;

καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει·
 αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει·
 αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
 24 κωὺκ ἐθέλοισα.

ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλέπαν δὲ λύσον
 ἐκ μερίμναν, ὅσσα δέ μοι τέλεσσαι
 θῦμος ἰμέρρει, τέλεσον· σὺ δ' αὐτα
 28 σύμμαχος ἔσσο.

1

Ἀφροδίτη, ἀθάνατη ἐσύ, ποικιλόθρονη,
 θυγατέρα τοῦ Δία δολόπλοκε,
 σὲ ἱκετεύω μὲ πίκρες καὶ βάσανα, Δέσποινα,
 τὴν ψυχὴ μου νὰ μὴν τὴν παιδεύεις.

Μόνο ἔλα καὶ τώρα, ὅπως ἦρθες καὶ τότε
 τὴ φωνή μου σὰν ἄκουσες, κι ἄφησες
 τὸ παλάτι τοῦ Δία καὶ πῆρες
 τὸ χρυσό σου τ' ἀμάξι,

ποὺ τὸ σέρναν στρουθιά
 – ὅλα ὁμορφα κι ὅλα γοργὰ –
 κι ἀπ' τὰ οὐράνια σὲ φέρναν στὴ μαύρη τὴ γῆ
 μὲ φτερὰ ποὺ τὸν ἄνεμο ἐσκίζαν·

πολύ γρήγορα ἐφτάσαν· τότε ἐσύ, μακαρία,
 μὲ χαμόγελο θεῖο στὴν ὄψη,
 σὰν τί καὶ πάλι νὰ 'παθα, μὲ ρώτησες
 γιατί καὶ πάλι σὲ καλῶ,

σὰν τί νὰ θέλω νὰ γενεῖ
 στὴ μανιασμένη μου ψυχῇ. Ποιὰ θέλεις πάλι
 νὰ πιαστεῖ στὰ δίχτυα τοῦ ἔρωτά σου;
 Ποιὰ σ' ἀδικεῖ, Σαπφώ μου;

*Πατὶ κι ἂν φεύγει, γρήγορα ξοπίσω σου θὰ τρέχει,
 τὰ δῶρα σου ἂν δὲν δέχεται, δῶρα θὰ σοῦ χαρίσει
 κι ἂν ἔπαψε νὰ σ' ἀγαπᾶ, πάλι θὰ σ' ἀγαπήσει
 ἀκόμα κι ἂν δὲν θέλει.*

Ἔλα τώρα, ὅπως τότε, κοντά μου καὶ διώξε
 τὴ βαριά μου τὴν ἔννοια καὶ κάνε νὰ γίνουνε ὅσα
 ἢ ψυχὴ μου ποθεῖ νὰ γενοῦν·
 σύμμαχός μου ἐσὺ νὰ 'σαι γιὰ πάντα.

2

δεῦρό μ' ἐκ Κρήτας ἐπ[ι τόνδ]ε ναῦον
 ἄγνον, ὄππ[α τοι] χάριεν μὲν ἄλσος
 μαλί[αν], βῶμοι δὲ τεθυμιάμε-
 4 νοι [λι]βανώτῳ·

ἐν δ' ὕδαρ ψῦχρον κελάδει δι' ὕσδων
 μαλίνων, βρόδοισι δὲ παῖς ὁ χῶρος
 ἐσκίαστ', αἰθουσομένων δὲ φύλλων
 8 κῶμα κατέρρει·

ἐν δὲ λείμων ἱππόβοτος τέθαλεν
 ἠρίνοισιν ἄνθεσιν, αἰ δ' ἄηται
 μέλλιχα πνέοισιν [
 12 []]

ἔνθα δὴ σὺ ἔλοισα Κύπρι
 χρυσίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβρωσ
 ὀμμεμίχμενον θαλίαισι νέκταρ
 16 οἰνοχόαισον

2

Ἄπ' τὴν Κρήτη κοντά μου ἔλα ἐδῶ,
στὸν καθάριο ναό, ὅπου εἶναι
τῶν μηλιῶν τὸ θεσπέσιο ἄλσος
κι οἱ βωμοὶ ποὺ εὐωδιάζουν λιβάνι.

Δροσερὸ τὸ νερὸ κελαρύζει
ἀπ' τοὺς κλώνους τῶν δέντρων ἀνάμεσα
καὶ τὸν ἴσκιο τοὺς ρίχνουν τὰ ρόδα παντοῦ
κι ὅπως σειοῦνται τὰ φύλλα,

γλυκὸς λήθαργος κλείνει τὰ βλέφαρα.
Κι ὁ λειμώνας ποὺ τὰ ἄλογα τρέφει
θάλλει ὡς πέρα γεμάτος λουλούδια τῆς Ἄνοιξης
καὶ ἡ αὔρα φυσάει γλυκά.

Ἔλα τώρα ἐδῶ τὸ στεφάνι σου τ' ἄνθινο,
Κύπρι, φορώντας, σὲ ποτήρια χρυσὰ
ὅλο χάρι τὸ νέκταρ στὴ γιορτὴ
νὰ κεράσεις.

5 (στ. 1-12)

Κύπρι καί] Νηρήιδες ἀβλάβη[ν μοι
 τὸν κασί]γνητον δ[ό]τε τυίδ' ἴκεσθα[ι
 κῶσσα F]οι θύμωι κε θέλῃι γένεσθαι
 4 πάντα τε]λέσθην,

ἄσσα δὲ πρ]όσθ' ἄμβροτε πάντα λῦσα[ι
 καὶ φίλοισ]ι Φοῖσι χάραν γένεσθαι
 κώνιαν ἔ]χθροισι, γένοιτο δ' ἄμμι
 8 πῆμ' ἔτι εἶς·

τὰν κασιγ]νήταν δὲ θέλοι πόησθαι
 ἔμμορον] τίμας, [ὄν]ιαν δὲ λύγραν
]οτοισι π[ά]ροισ' ἀχεύων
 12] . να.

5 (στ. 1-12)

Κύπρι μου καὶ Νεραίδες μου,
κάνετε νὰ γυρίσει ἐδῶ γερός ὁ ἀδελφός μου
κι ὅσα ἢ μέσα του ψυχὴ ποθεῖ,
ὅλα νὰ ἐκπληρωθοῦνε,

καὶ τὰ παλιά του σφάλματα πίσω πιά νὰ τ' ἀφήσει·
νά 'ναι χαρὰ στοὺς φίλους του καὶ πίκρα
στοὺς ἐχθρούς του κι ἀπ' ὅσους μᾶς ἐχθρεύονται,
κανεῖς μὴν ἀπομείνει·

κι ἄς γίνω ἡ ἀδελφὴ του ἐγὼ σύντροφος στὶς τιμές του
μακριὰ νὰ φύγει ἀπ' τὴν καρδιά ἢ μαύρη μου ἢ λύπη
γιὰ κείνα πού ὅταν ἄκουγα
πονοῦσαν τὴν ψυχὴ μου.

15 (στ. 9-12)

Κύ]πρι κα[ί σ]ε πι[κροτάτ]αν ἐπεύρ[οι,
μη]δὲ καυχάσ[α]ιτο τόδ' ἐννέ[ποισα
Δ]ωρίχα, τὸ δεύ[τ]ερον ὡς πόθε]ννον
12 εἰς] ἔρον ἦλθε.

ΣΑΠΦΩ
ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1	<i>ποικιλόθρον' ἀθανάτ' Ἀφροδίτα,</i>	22
1	<i>Ἀφροδίτη, ἀθάνατη ἐσύ, ποικιλόθρονη,</i>	23
2	<i>δεῦρὺ μ' ἐκ Κρήτας ἐπ[ὶ τόνδ]ε ναῦον</i>	24
2	<i>Ἄπ' τὴν Κρήτη κοντά μου ἔλα ἐδῶ,.....</i>	25
5	<i>(στ. 1-12) Κύπρι καὶ] Νηρηίδες ἀβλάβη[ν μοι.....</i>	26
5	<i>(στ. 1-12) Κύπρι μου καὶ Νεραίδες μου</i>	27
15	<i>(στ. 9-12) Κύ]πρι κα[ὶ σ]ε πι[κροτάτ]αν ἐπεύρ[οι].....</i>	28
15	<i>(στ. 9-12) Κύπριδά μου, μακάρι καὶ σένα.....</i>	29
16	<i>(στ. 1-20) ο]ὶ μὲν ἰππήων στρότον οἱ δὲ πέσδων</i>	30
16	<i>(στ. 1-20) ἄλλοι λένε τὸ ἰππικὸ πῶς εἶναι τὸ πιὸ ὁμορφο</i>	31
17	<i>(στ. 1-12) πλάσιον δὴ μ' [εὐχομέναι φανείη,.....</i>	32
17	<i>(στ. 1-12) εἶθε τώρα κοντά μου ἢ χαρίεσσα ὄψη σου, ἐνῶ</i>	33
22	<i>(στ. 9-19) .] . ε . [. . . .] . [. . . κ]έλομαι σ' ἀ[εἶδην.....</i>	34
22	<i>(στ. 9-19) τὴ Γογγύλα, Ἄβανθίς, σ' ἰκετεύω νὰ ψάλεις</i>	35
23	<i>(στ. 3-6) ὡς γὰρ ἄν]τιον εἰσίδω σ[ε].....</i>	36
24A	<i>(στ. 2-4)] . []εμνάσεσθ' ἀ[.....</i>	36
23	<i>(στ. 3-6) καθὼς ἀπέναντί μου σὲ κοιτῶ,.....</i>	37
24A	<i>(στ. 2-4) τὰ θυμᾶστε αὐτά·</i>	37
30	<i>νυκτ[. . .] . []</i>	38
30	<i>ὄλη τὴ νύχτα ξάγρυπνα τὰ νέα κορίτσια.....</i>	39
31	<i>(στ. 1-16) φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν.....</i>	40
31	<i>(στ. 1-16) σ' ἐμένα μοιάζει σὰν θεὸς.....</i>	41
32	<i>αἶ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα.....</i>	42
33	<i>αἶθ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφροδίτα,.....</i>	42

34	<i>ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάνναν</i>	42
32	[οἱ Μοῦσες] ἐμένα μὲ τίμησαν	43
33	Ἀφροδίτη, ἐσύ, χρυσοστέφανη,	43
34	τ' ἀστέρια, γύρω ἀπὸ τὴν ὁμορφὴν σελήνην	43
35	<i>ἦ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάναρμος</i>	44
36	<i>καὶ ποθήω καὶ μάομαι</i>	44
37	<i>κάτ ἔμον στάλαχμον</i>	44
35	εἴτε ἢ Κύπρος σὲ [ἔχει], ἢ Πάφος ἢ ἢ Πάναρμος	45
36	καὶ ποθῶ	45
37	μὲ τὴν σταλαγματιὰ τοῦ πόνου μέσα μου	45
38	<i>ὄπταις ἄμμε</i>	46
39	<i>πόδας δὲ</i>	46
40	<i>σοὶ δ' ἔγω λεύκας †επιδωμον αἴγος</i>	46
38	μὲ σιγοκαίει ὁ πόθος σου	47
39	τὰ πόδια της	47
40	καὶ γιὰ σένα ἐγὼ μιὰ κατάλευκὴ αἴγα [θυσιάζω]	47
41	<i>ταῖς κάλαισ' ὕμιν νόημα τῶμον</i>	48
42	<i>ταῖσι <δὲ> ψῦχος μὲν ἔγεντ' ὁ θῦμος,</i>	48
43	(στ. 5-9)], <i>ἄκαλα κλόνει</i>	48
41	ἴδια πάντα γιὰ σᾶς, τίς ώραῖες,	49
42	[περιστερές, ποῦ]	49
43	(στ. 5-9) τὴν γαλήνην κλονίζει	49
44	(στ. 1-34) [ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΤΟΡΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ]	50
44	(στ. 1-34) [ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΕΚΤΟΡΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ]	51
44A	(στ. 2-11) <i>Φοῖβω χρυσοκό[μαι, τὸν ἔτικτε Κόω κ[όρα</i>	54
44A	(στ. 2-11) τὸν χρυσόμαλλο Φοῖβο ποῦ ἢ κόρη τοῦ Κοίου τὸν γέννησε ...	55
46	<i>ἔγω δ' ἐπὶ μολθάκαν</i>	56
47	<i>Ἔρος δ' ἐτίναξέ μοι</i>	56
48	<i>ἦλθες, ἔγω δέ σ' ἐμαιόμαν,</i>	56
46	σὲ στρωμνὴ μαλακὴ	57
47	ὅπως τινάζει ὁ ἄνεμος	57
48	ἄχ, ἦρθες, πάνω στὴ στιγμὴ ποῦ ἐγὼ σὲ λαχταροῦσα	57
49	<i>ἠράμαν μὲν ἔγω σέθεν Ἄτθι πάλαι ποτά</i> . . .	58
50	<i>ὁ μὲν γὰρ κάλος ὅσον ἴδην πέλεται <κάλος>,</i>	58
51	<i>οὐκ οἶδ' ὅττι θέω· δύο μοι τὰ νοήματα</i>	58
49	Ἄτθίδα,	59

50	ὁ ὁμορφος εἶν' ὁμορφος ὅσον καιρὸ τὸν βλέπεις,	59
51	δὲν ξέρω πιά ποῦ πάω· χωρίστηκα στὰ δυὸ	59
52	ψαυήν δ' οὐ δοκίμωμ' ὀράνω †δυσπαχέα†	60
53	βροδοπάχες ἄγναι Χάριτες δεῦτε Δίος κόραι	60
54	ἐλθόντ' ἐξ ὀράνω πορφυρίαν περθόμενον χλάμυν	60
52	δὲν γίνεται τὸν οὐρανὸ ν' ἀγγίξω	61
53	ἐμπρός, κόρες τοῦ Δία, ἱερὲς ροδόχερες Χάριτες.....	61
54	[ἔρωτας].....	61
55	κατθάνοισα δὲ κείσῃ οὐδέ ποτα μναμοσύνα σέθεν.....	62
56	οὐδ' ἴαν δοκίμωμι προσίδοισαν φάος ἀλίω	62
55	ἐσὺ νεκρὴ θὰ κείτεσαι· μνήμη καμιά.....	63
56	μοῦ φαίνεται ὅτι ποτὲ στὸ φῶς τοῦ ἡλίου δὲν θὰ βγεῖ.....	63
57	†τίς δ' ἀγροῖωτις θέλγει νόον	64
58	(στ. 25-26) ἔγω δὲ φίλημμ' ἀβροσύναν,]τοῦτο καί μοι	64
57	ποιά νά 'ναι αὐτὴ ἢ χωριάτισσα.....	65
58	(στ. 25-26) τὴν ἀβρότητα ἐγὼ ἀγαπῶ καὶ σὲ μένα ὁ ἔρωτας	65
63	ὄνοιρε μελαινα[.....	66
63	μὲ τίς μαῦρες [φτεροῦγες σου], ὄνειρο,.....	67
81	(στ. 4-7) σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, πέρθεσθ' ἐράτοις φόβαισιν.....	68
82	εὐμορφωτέρα Μνασιδίκα τὰς ἀπάλας Γυρίνως	68
91	ἀσαροτέρας οὐδάμα πΩῖρανα σέθεν τύχοισαν.....	68
81	(στ. 4-7) ἐρατεινὰ στεφάνια στὰ μαλλιά σου πλέξε, Δίκα,	69
82	ἢ Μνησιδίκη πιὸ ὁμορφὴ κι ἀπ' τὴ γλυκιὰ τὴ Γυριννώ... ..	69
91	πιὸ πολὺ ἀπὸ σένα ἀκατάδεκτη,.....	69
94	τεθνάκην δ' ἀδόλωσ θέλω·	70
94	νά πεθάνω στ' ἀλήθεια θὰ ἤθελα·	71
95	(στ. 8-13) εἶπον· ὦ δέσποτ' ἐπ . [.....	74
95	(στ. 8-13) εἶπα τότε· ὦ δέσποτα, μὰ τὴ θεά,	75
96	(στ. 1-23)]Σαρδ . [. .].....	76
96	(στ. 1-23) ἀπὸ τίς μακρινὲς τίς Σάρδεις.....	77
98A	. .] . θος· ἀ γάρ με γέννα[τ.....	78
98A	...γιατὶ αὐτὴ ποὺ γέννησε ἐμένα	79
100	ἀμφὶ δ' ἄβροισ' . . . λασίοισ' εὐ <F'> ἐπύκασε.....	80
102	γλύκῃα μᾶτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἴστον	80
104A	Ἔσπερε πάντα φέρων ὅσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὔως,	80
100	μὲ σεντόνια ἐξαΐσια	81

102	μανούλα μου, ἄλλο δὲν μπορῶ στὸν ἀργαλειὸ νὰ ὑφαίνω.....	81
104A	ὄλα πού τά 'διωξεν ἡ λαμπερὴ αὐγὴ.....	81
104B	ἀστέρων πάντων ὁ κάλλιστος... ..	82
105A	οἶον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρω ἐπ' ὕσδω,	82
105B	οἶαν τὰν ὑάκινθον ἐν ἄρεσι ποίμενες ἄνδρες	82
104B	ἀπ' ὄλα τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ	83
105A	ὅπως τὸ μῆλο τὸ γλυκὸ.....	83
105B	σὰν τὸ κρινάκι τοῦ βουνοῦ.....	83
106	πέρροχος ὡς ὄτ' ἄοιδος ὁ Λέσβιος ἀλλοδόποισιν	84
107	ἦρ' ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;	84
108	ὦ καλή, ὦ χαρίεσσα.....	84
106	ξεχώριζε	85
107	ἄραγε ἀκόμη θὰ μὲ τυρανῶ.....	85
108	τί ὄμορφη καὶ τί χαριτωμένη.....	85
109	δώσομεν, ἦσι πάτηρ.....	86
110	θυρώρω πόδες ἐπτορόγυιοι,	86
111	ἴψοι δὴ τὸ μέλαθρον,	86
109	νὰ τὴ δώσουμε, εἶπε ὁ πατέρας.....	87
110	ἑπτὰ ὄργιες τοῦ θυρωροῦ τὰ πόδια,	87
111	τῆς στέγης ψηλὰ τὸ δοκάρι.....	87
112	ὄλβιε γάμβρε, σοὶ μὲν δὴ γάμος ὡς ἄραο.....	88
113	οὐ γὰρ †έτέρα νῦν† πάις, ὦ γάμβρε, τεαῦτα	88
114	παρθενία, παρθενία, ποῖ με λίποις' ἀποίχη;.....	88
112	καλότυχε γαμπρέ, ὁ γάμος σου τελέστηκε	89
113	ἄλλο κορίτσι σὰν κι αὐτὸ δὲν βρίσκεται, γαμπρέ μου.....	89
114	– Παρθενία, παρθενία,	89
115	τίω σ', ὦ φίλε γάμβρε, καλῶς ἐικάσδω;	90
116	χαῖρε, νύμφα, χαῖρε, τίμιε γάμβρε, πόλλα,	90
117	† χαίροις ἀ νύμφα †, χαϊρέτω δ' ὁ γάμβρος.....	90
115	– Μὲ τί νὰ πῶ πῶς πιὸ πολὺ,.....	91
116	χρόνια πολλὰ νὰ ζήσετε, νυφούλα μου,	91
117	νὰ ζήσει ἡ νύφη κι ὁ γαμπρὸς.....	91
118	ἄγι δὴ χέλυ δια † μοι λέγε †	92
119	αἰμιτύβιον στάλασσον.....	92
120	ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων	92
118	ἔλα τώρα, θεϊκὴ χελωνίσια μου λύρα, λάλησέ μου,	93

119	μαντιλάκι πού μούσκεψε.....	93
120	ἐγὼ δὲν εἶμαι σὰν κι αὐτὲς πού εἶν' ὄλο ἄγρια πάθη.....	93
121	ἀλλ' ἔων φίλος ἄμμι.....	94
122	ἄνθε' ἀμέργοισαν παιδ' † ἄγαν † ἀπάλαν.....	94
123	ἀρτίως μὲν ἄ χρυσοπέδιλος Αὔως.....	94
121	παρ' ὄλο πού σὲ ἀγαπῶ,.....	95
122	μικρὸ κορίτσι.....	95
123	ἡ αὐγὴ μὲ τὰ χρυσά της πέδιλα μόλις πρὶν λίγο.....	95
124	αὐτὰ δὲ σὺ Καλλιόπα,.....	96
125	† αὐταόρα † ἐστεφαναπλόκην.....	96
126	δαύοις ἀπάλας ἐτα<ί>ρας ἐν στήθεσιν.....	96
124	καὶ ἡ ἴδια ἐσὺ ἡ Μούσα Καλλιόπη,.....	97
125	ἐγὼ ἡ ἴδια στεφάνια στὰ νιάτα μου ἔπλεκα.....	97
126	πάνω στὰ στήθη.....	97
127	δεῦρο δηῦτε Μοῖσαι χρύσιον λίποισαι . . .	98
128	δευτέ νυν ἄβραι Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῖσαι.....	98
129	(α) ἔμεθεν δ' ἔχρησθα λάθαν.....	98
127	ἐμπρός, Μοῦσες.....	99
128	κοντά μου ἐλάτε τώρα,.....	99
129	μ' ἔχεις ξεχάσει ἄραγε;.....	99
130	Ἔρος δηῦτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει,.....	100
131	Ἄτθι, σοὶ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο.....	100
132	ἔστι μοι κάλα πάις χρυσοῖσιν ἀνθέμοισιν.....	100
130	ἄχ, πάλι ὁ ἔρωτας πού τὰ γόνατα λύνει.....	101
131	σοῦ ἦταν, φαίνεται, βαρὺ,.....	101
132	ὄμορφο κοριτσάκι πού ἔχω ἐγώ.....	101
133	(α) ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν . . .	102
134	ζά <τ> ἐλεξάμαν ὄναρ, Κυπρογένηα,.....	102
135	τί με Πανδίοις, Ὠιρανα, χελίδων . . . ;.....	102
133	ὄμορφο κέρδος ἔχει ἡ Ἀνδρομέδα.....	103
134	Κυπρογένεια, μὲ σένα.....	103
135	τοῦ Πανδίοινα ἡ κόρη,.....	103
136	ἦρος ἄγγελος ἡμερόφωνος ἀήδων.....	104
137	θέλω τί τ' εἶπην, ἀλλά με κωλύει.....	104
136	τῆς ἀνοιξῆς ἄγγελος.....	105
137	- Θὰ 'θελα κάτι νὰ σοῦ πῶ,.....	105

138	στάθι † κᾶντα † φίλος.....	106
140	κατθνάσκει, Κυθήρη', ἄβρος Ἄδωνις· τί κε θεῖμεν;	106
138	ἀγαπημένε,	107
140	- Ἄχ, πεθαίνει, Κυθήρεια,.....	107
141	κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν	108
141	μ' ἀμβροσία	109
142	Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἔταιραι	110
143	χρῦσειοι δ' ἐρέβινθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο.....	110
144	μάλα δὴ κεκορημένοις	110
142	ἡ Λητώ καὶ ἡ Νιόβη καλὰς ἦταν κάποτε φίλες	111
143	καὶ στ' ἀκρογιάλι φῦτρωναν ἐρέβινθοι χρυσοὶ.....	111
144	σὰν νὰ ἔχουν πιά παραχορτάσει ἀπ' τὴ Γοργῶ.....	111
145	μὴ κίνη χέραδος	112
146	μήτε μοι μέλι μήτε μέλισσα	112
147	μνάσσεσθαί τινά φαιμι † καὶ ἕτερον † ἀμμέων.....	112
145	τὰ βότσαλα καλύτερα	113
146	μήτε τὸ μέλι τους θέλω μήτε τὴ μέλισσα.....	113
147	καὶ κάποιος ἄλλος σίγουρα θὰ μὲ θυμᾶται ἐμένα.....	113
148	ὁ πλοῦτος ἄνευ † ἀρέτας οὐκ ἀσίνης πάροικος,	114
149	ὄτα πάννουχος ἄσφι κατὰγρει	114
150	οὐ γὰρ θέμις ἐν μοισσοπόλων † οἰκίᾳ †.....	114
148	τὰ πλούτη δίχως ἀρετὴ εἶναι κακοὶ γειτόνοι,	115
149	ὄταν ὕπνος βαθὺς ὀλονύκτιος.....	115
150	ὅπου εἶναι σπίτι ποιητῶν.....	115
151	ὀφθαλμοῖς δὲ μέλαις νύκτος ἄωρος	116
152	παντοδάπαισι μεμειχμένα χροΐαισιν.....	116
153	πάρθενον ἀδύφωνον	116
151	καὶ [σκέπασε] τὰ μάτια [της] μαῦρος τῆς νύχτας ὕπνος	117
152	μὲ χίλια μύρια χρώματα ὅλα ἀνακατεμένα	117
153	κοριτσάκι γλυκόφωνο	117
154	πλήρης μὲν ἐφαίνεται' ἅ σελάννα,.....	118
155	πόλλα μοι τὰν Πωλυανάκτιδα παῖδα χαίρην	118
156	πόλυ πάκτιδος ἀδυμελεστέρα	118
154	ὀλόγιομη φαινόταν ἡ σελήνη.....	119
155	στὴν κόρη τοῦ Πολυάνακτα πολλὰ τὰ χαιρετίσματά μου	119
156	ἀπὸ τῆς λύρας πιὸ γλυκιὰ ἢ φωνὴ της.....	119

157	<i>πότνια Αὔως</i>	120
158	<i>σκιδναμένεσ ἐν στήθεσιν ὄργασ</i>	120
159	<i>... σὺ τε κάμοσ θεράπων Ἔρωσ</i>	120
157	<i>ὦ Αὐγή, δέσποινά μου</i>	121
158	<i>ὄταν ἡ ὄργῃ τὰ στήθη σου τaráζει,</i>	121
159	<i>...ἐσὺ κι ὁ ὑπῆρέτης μου Ἔρωτασ</i>	121
160	<i>τάδε νῦν ἐταίραισ</i>	122
161	<i>τανδεφυλασσετε εννε[. .]οι γάμβροι[. . . .]υ πολίων βασίλῃεσ.</i>	122
162	<i>τίοισιν ὀφθαλμοισιν;</i>	122
160	<i>τὰ τερπνά μου</i>	123
161	<i>οἱ γαμπροὶ τὴν φυλάτε, τῶν πόλεων οἱ βασιλιάδεσ</i>	123
162	<i>μὲ τί μάτια λοιπόν;</i>	123
163	<i>τὸ μέλημα τῶμον,</i>	124
164	<i>τὸν Φὸν παῖδα κάλει,</i>	124
165	<i>φαίνεταιαἱ Φοι κῆνοσ,</i>	124
163	<i>ἡ μόνη μου ἔννοια [ἐσὺ]</i>	125
164	<i>καλεῖ τὸ δικὸ της παιδι</i>	125
165	<i>ἐκεῖνοσ τοῦ φαίνεταια</i>	125
166	<i>φαῖσι δὴ ποτα Λήδαυ ὑακίνθινον</i>	126
167	<i>ὠίω πόλυ λευκότερον</i>	126
168	<i>ὦ τὸν Ἄδωνιν</i>	126
166	<i>λένε ἡ Λήδα κάποτε πὼσ βρήκε ἕνα αὐγὸ</i>	127
167	<i>ἀπ' τ' αὐγὸ πολὺ πιὸ λευκὸ</i>	127
168	<i>μά τὸν Ἄδωνι</i>	127
168B	<i>δέδυκε μὲν ἄσελάννα</i>	128
168C	<i>ποικίλλεται μὲν</i>	128
169	<i>ἀγαγοίην</i>	128
168B	<i>ἡ σελήνη βασίλεψε πιά</i>	129
168C	<i>καὶ στολιζεται ἡ γῆ μὲ στεφάνια χιλιόχρωμα</i>	129
169	<i>μακάρι νὰ ὀδηγοῦσα</i>	129
169A	<i>ἀθρήματα</i>	130
170	<i>Αἶγα</i>	130
171	<i>ἄκακοσ</i>	130
169A	<i>γαμήλια δῶρα</i>	131
170	<i>στὴν Αἶγα [τ' ἀκρωτήρι τῃσ Λέσβου]</i>	131
171	<i>ἄκακοσ</i>	131

172	<i>ἀλγεσίδωρον</i>	132
173	<i>ἀμαμάξυδος</i>	132
174	[<i>ἀμάρα</i>]	132
172	[<i>ἔρωτα</i> ,].....	133
173	[<i>στὸν ἴσκιο</i>] <i>τῆς κληματαριᾶς</i>	133
174	<i>αὐλάκι</i>	133
175	<i>αὔα</i>	134
176	<i>βάρβιτος, βάρωμος, βάρμος</i>	134
177	<i>βεῦδος</i>	134
175	<i>αὐγή</i>	135
176	<i>λύρα βάρβιτος</i>	135
177	<i>διαφανῆς χιτωνίσκος</i>	135
178	<i>Γέλλως παιδοφιλωτέρα</i> ,	136
179	<i>γρύτα</i>	136
181	<i>ζάβατον</i>	136
178	<i>κι ἀπ' τῆ [Λάμια] Γελλῶ</i>	137
179	<i>γιὰ στολίδια κι ἀρώματα θήκη</i>	137
181	<i>διαβατὸ [ἓνα πέρασμα]</i>	137
182	<i>ιοίην</i>	138
183	<i>κατῶρη</i>	138
185	<i>. . . μελίφωνοι</i>	138
182	<i>μακάρι νὰ ἐρχόμουν</i>	139
183	<i>ἀγέρας ποὺ μ' ὀρμὴ ἀπὸ ψηλὰ φυσάει</i>	139
185	<i>...μὲ γλυκιὰ σὰν τὸ μέλι φωνή</i>	139
187	<i>Μοισάων</i>	140
188	<i>μυθοπλόκον</i>	140
189	<i>νίτρον</i>	140
187	<i>ποὺ ἀνήκει στὶς Μοῦσες</i>	141
188	[<i>τὸν ἔρωτα</i>] <i>ποὺ μύθους πλέκει</i>	141
189	[<i>σαποῦνι ἀπὸ</i>] <i>νίτρο</i>	141
190	<i>πολυῖδριδι</i> ,.....	142
191	<i>σελίνοις</i>	142
192	<i>χρυσαστράγαλοι</i>	142
190	<i>ποὺ χίλιες γνώσεις ἔχει</i>	143
191	[<i>μὲ μυρωμένα</i>] <i>σέλινά [στεφανωμένοι]</i>	143
192	<i>φιάλες μὲ βάση χρυσή</i>	143

ΤΑ ΝΕΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΑΠΦΩΣ

[ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΤΙΘΩΝΟΥ]	
<i>ὑμμες πεδὰ Μοίσαν ἰ]οκ[ό]λπων κάλα δῶρα, παῖδες,</i>	146
[ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΤΙΘΩΝΟΥ]	
Ἐσεῖς πρέπει, κορίτσια, νὰ χαίρεστε.....	147
[ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ]	
<i>ἀλλ' ἄϊ θρύλησθα Χάραξον ἔλθην.....</i>	148
[ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ]	
[<i>Πάψε πιὰ</i>] <i>συνεχῶς νὰ μοῦ λές πότε θά 'ρθεῖ ὁ Χάραξος.....</i>	149
[ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΔΟΣ]	
<i>πῶς κε δὴ τις οὐ θαμέως ἄσαιτο,</i>	150
[ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΔΟΣ]	
Πῶς, λοιπόν θὰ μποροῦσε, βασίλισσα Κύπρι μου,.....	151

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΑΠΦΩΣ
ΑΠΟ ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ

RP 36	
[][κ]έλομαί σ[ε]	154
RP 36	
σ' ἰκετεύω, Γογγύλα,.....	155
RP 130	
<i>ὡς δὲ πάις πεδὰ μάτερα πεπτερύγωμαι</i>	156
RP 130	
καὶ φτερακίζω στὸ κατόπι σου.....	157
D 38 (στ. 4-14)	
[ἤσθ]α καὶ γὰρ [δ]ὴ σὺ πάις ποτ[' ἄβρα,]	158
D 38 (στ. 4-14)	
γιατὶ κάποτε ἦσαν κι ἐσὺ τρυφερὸ κοριτσάκι.....	159
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.....	161
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ	177